

“ओकारं चक्षुषापाङ्गि । पञ्चदेवमयं सदा ।
रक्तविद्युत्क्षताकारं त्रिगुणात्मनमीश्वरम् ॥
पञ्चपाणमयं वर्णं नमामि देवमातरम् ।
एतद्वर्णं महेशानि स्वयं परमकुण्डली” ॥
इति कामधेनुतन्त्रम् ॥ (वज्रीयभाषायां) तस्य
लेखनप्रकारो यथा,—

“वामतः कुण्डली भूत्वा दक्षान्मध्ये तु कुञ्चिता ।
किञ्चिद्दक्षगता या तु कुञ्चिता वामतस्तु ॥
ब्रह्मेशविष्णवस्तासु मात्रा तु ब्रह्मरूपिणी ।
शक्तिश्च परमा सैव ध्यानमस्य प्रवक्ष्यते” ॥
इति वर्णाक्षरतन्त्रम् ॥ * तस्य नामानि यथा,—
“ओकारः सत्वपीयूषी पश्चिमास्यः श्रुतिः स्थिरा ।
सद्योजातो वासुदेवो गायत्री दीर्घजङ्गकः ।
आप्यायनी चोर्द्धदन्तो लक्ष्मीवीणी सुखी द्विजः ॥
उद्देश्यदर्शकस्त्रीत्रः कौलासो वसुधाक्षरः ।
प्रणवांशो ब्रह्मसूत्रमनेशः सर्वमङ्गला ॥
त्रयोदशो दीर्घनासा रतिनाथो दिग्म्बरा ।
त्रैलोक्यविजया प्रज्ञा प्रीतिवीजादिकर्षिणी” ॥
इति तन्त्रशास्त्रम् ॥ (अनुबन्धविशेषः । यथाह
कविकल्पद्रुमे । “र्येजादिः स्यादोर्निष्ठातन चौर-
निट” ॥ तेन ओ दी चये इत्यस्मात् कृतायां
निष्ठायां दीनं दीनवत् इति स्यात् ॥ माटकान्यासे
ऊर्द्धदन्तपङ्क्तौ न्यस्तया तदास्थयाप्यभिधानम् ।
माटकान्यासमन्त्रो यथा,—

“ॐ नम ऊर्द्धदन्तपङ्क्तौ औं नमऽधोदन्तपङ्क्तौ” ॥
ओ, व्य, सम्बोधनम् । आङ्गानम् । स्मरणम् । अनु-
कम्पा । इति मेदिनी ॥

ओ, व्य, ओम् । प्रणवः । इति वेदागमौ ॥
ओ, ऐ, ब्रह्मा । इत्येकाक्षरकोषः ॥
ओकं, स्त्री, (उचैरिगुपधलक्षणे के गुणः कुलञ्च
“ओक उचः के” ॥ ७ । ३ । ६ । ४ । इति निपा-
त्यते ।) गृहम् । आश्रयः । इत्यमरटीकायां भर-
तादयः ॥ (ऐं पक्षी । वधलः ॥)
ओकः, [स्] स्त्री, (उचते समवेति अस्मिन् । उच +
असुन् । गुणः । न्यङ्कादित्वात् कुलम् ॥) आश्रयः ।
गृहम् । इत्यमरः ॥ (“जलौका अथ भल्लके” ।
इति अमरकोषः । तथा विष्णुपुराणम् १ । ६ । ३७ ।
“सप्तर्षीयान्तु यत् स्थानं स्मृतं तदै वनौकसाम्” ॥)
ओकणः, ऐं, केशकीटः । इति शब्दरत्नावली ॥
उकुण् इति भाषा ॥

ओकणिः, ऐं, यूकः । इति शब्दरत्नावली ॥ उकुण्
इति भाषा ॥
ओकुलः, ऐं, (उच् + उलच् । निपातनात् सिद्धम् ।)
गोधूमकृततमापकः । अस्य गुणाः । गुरुत्वम् ।
व्यालम् । मधुरत्वम् । बलकारित्वम् । रक्तवा-
तापहत्वम् । स्निग्धत्वम् । हृद्यत्वम् । मयविव-
र्जनत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

ओकोदनी, स्त्री, (ओकः मस्तकारुपाश्रयस्थानमदन्
मध्यं यस्याः ।) यूकः । इति शब्दरत्नावली ॥
ओकणी, स्त्री, (ओच् + णण् + अच् + ङीप् ।) ओ-
कणः । इति शब्दरत्नावली ॥ उकुण् इति भाषा ॥
ओख, ऋ, शोषणे । भ्रूयथे । सामर्थ्ये । निवारणे ।

इति कविकल्पद्रुमः ॥ (श्वार्दि-अकं-सकं च परं-
सेट् ।) ऋ मा भवान् ओचिखत् । अच् द्वित्वात्
प्राक् प्राप्ते ऋत्तत्त्वात् स्यात् । शोषः खेह-
रहितभावः । ओखति पङ्क्तुः स्यात्पात् । अल-
मर्षी भूषणं सामर्थ्यं वारणञ्च । इति दुर्गादासः ॥
ओघः, ऐं, (उच् समवाये + घञ् । एषोदरादित्वात्
साधुः ।) द्रुतव्यग्रीतवाद्यम् । समूहः । इत्यमरः ॥
जलवेगः । (यथा कुमारः ४ । ४४ ।
“रविपीतजला तपावये पुनरोघेन हि रुज्यते
नदी” ॥) परम्परा । उपदेशः । इति मेदिनी ॥

ओङ्कारः, ऐं, (ओम् + कारप्रत्ययः ।) प्रणवः ।
इत्यमरः ॥ (यथाह स्मृतिः ।
“ओङ्कारः पूर्वसुचार्यस्ततो वेदमधीयते” ।
“ओङ्कारश्चायश्चक्षुश्च दावेतौ ब्रह्मणः पुरा ।
कण्ठं भित्ता विनिर्ज्जातौ तस्मान्माङ्गलिकावुभौ” ॥
इति व्याकरणटीकायां दुर्गादासः ।
“प्राणायामैस्त्रिभिः प्रोक्तत ओङ्कारमर्हति” ॥
इति मनुः । २ । ७५ ॥ अत्राह व्यावर्तम्,
“ओङ्कारः स्वर्गद्वारं तद्ब्रह्म अध्येयमाण एत-
दापि प्रतिपद्येत विकथां चान्यां कृत्वा एवं लौ-
किक्या वाचा व्यावर्तते” । लौकिक्या वाचा व्याव-
र्तते तथा मिश्रितं न भवतीत्यर्थः ॥)

ओङ्गारा, स्त्री, बुद्धशक्तिविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
ओज ल्, बले । तेजसि । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(अदन्तचुरां-परं-अकं-सेट् ।) मा भवान् ओजि-
जत् । इति दुर्गादासः ॥

ओजः, [स्] स्त्री, (उज्ज्वलेन । उज्ज आर्जवे
उज्ज्वले “बलोपञ्च” १।१६१ । उणादिः असुन् ।
बलोपञ्च । गुणः ।) दीप्तिः । अव्ययम् । प्रकाशः ।
बलम् । इति मेदिनी ॥ (यथा रघौ २ । ५४ ।
“रुद्रौजसा तु प्रद्युतं लयास्याम्” । यथा च मा-
नवे १ । १६ ।

“तेषामिदन्तु सप्तानां पुरुषाणां महौजसाम्” ॥)
प्रथमद्वितीयपञ्चमसप्तमनवमैकादशराशयः । इति
ज्योतिषम् ॥ गौडी रीतिः काव्यगुणः । तस्य
लक्षणम् । ब्रह्मसमाससंयुक्तवर्णपदाङ्गम्बरः । यथा,
“ओजःप्रसादमाधुर्थ्यगुणञ्चितयभेदतः ।
गौडवैदर्भपञ्चाजीरीतयः परिकीर्त्तताः ॥
ओजः समासभूयस्त्वं मांसं पदङ्गम्बरम्” ।
तस्योदाहरणम् यथा,—

“गङ्गोत्तुङ्गतरङ्गसङ्गतजटाजूटाग्रजाग्रत्पणि-
स्तुजं तस्मिन्तिभौतिसम्भूतचमत्कारस्फुरत्सम्भ्रमा ।
आनन्दाम्बतवापिकां विदधती चिचं गिरीश्रप्रभो-
स्त्वं पायान्नवसङ्गमे भगवती लज्जावती पार्वती” ॥
इति काव्यचन्द्रिका ॥ * रसादिसप्तधातुसार-
भागजुष्टातुविशेषः । तस्य गुणाः । सर्वशरीरस्थि-
तत्वम् । स्निग्धत्वम् । शीतलत्वम् । स्थिरत्वम् ।
शुक्लवर्णत्वम् । कफालकत्वम् । शरीरस्थ बलपुष्टि-
कारित्वञ्च ॥

“हृदि तिष्ठति यच्छुद्धं रक्तमीषत् सपीतकम् ।
ओजः शरीरे संजातं तन्नाशान्नाशश्च्यति ॥
अमरैः फलपुष्पेभ्यो यथा संभियते मधु ।

तद्दोजः शरीरेभ्यो धातुः संभियते नृणाम्” ॥
इति वैद्यकम् ॥ ओजोऽदन्तोऽपि । इति भरतः ॥
“हृदयं चेतनास्थानमोजसश्चाश्रयं मतम्” ॥

इति पूर्वखण्डे । पूष । शार्ङ्गधरेणोक्तम् ॥
“तत्परस्योजसः स्थानं तच्च चैतन्यसंग्रहः” ॥
“ओजोवहाः शरीरे वा विधम्यन्ते समन्ततः ।
येनोजसा वर्तयन्ति प्रीणिताः सर्वदेहिनः ॥
यदृते सर्वभूतानां जीवितं नावतिष्ठते ।
यत्सारमादौ गर्भस्य योऽसौ गर्भरसाद्रसः ॥
संवर्त्तमानं हृदयं समाविशति यत्पुरा ।
यस्य नाशान्न नाशोऽस्ति धारि यद्ददशान्त्रितम् ॥
यच्छरीरबलं देहः प्राणा यच्च प्रतिष्ठिताः ।
तत्फला विविधा वाताः फलन्तीति महामात्राः ॥
ध्मनाद्रमन्यः स्वव्यात् स्रोतांसि सरणात्सिराः ॥
तन्महत्ता महामूलान्तश्चौजः परिरक्षता ।
परिहार्थ्यां विशेषेण मनसा दुःखहेतवः ॥
हृद्यं यत्साद्यद्यदौजसं स्रोतसां यत्सादजम् ।
तत्तत्स्थेयं प्रयत्नेन प्रशमो ज्ञानमेव च” ॥

इति सूत्रस्थाने चिंशेऽध्याये चक्रकेणोक्तम् ॥
“गुरु शीतं मृदु सृष्टं बलं मधुरं स्थिरम् ।
प्रसन्नं पिच्छलं स्निग्धं ओजो दशगुणं तथा” ॥
मद्यसेवनतोऽस्य ये गुणा नश्यन्ति तद्दयथा ॥
“गुरुत्वं लाघवाच्चैत्वं चौष्ण्यमस्रसंभावतः ।
माधुर्यं मार्दवं तैर्दृणात् प्रसादश्चाशुभावनात् ॥
रौच्यात् खेहं व्याथितात् स्थिरत्वं सृष्ट्यन्तामपि ।
विकासिभावात् पैच्छित्यं वैश्रद्यं सान्द्रतान्ताया ॥
सौष्णान्मद्यं विहन्येवमोजसः सगुणैर्गुणान्” ॥
“रसधालादिमार्गाणां सत्त्ववह्नीन्द्रियात्मनाम् ।
प्रधानस्योजसश्चैव हृदयस्थानमुच्यते” ॥
“नैवं विघातं जनयेन्मद्यं पैच्छिकमोजसः ।
विकाश-रूत-विशदा गुणास्तच्च हि नोब्रह्मा” ॥
इति च चरके चिकित्सास्थाने । १२ अः ॥

“ओजः सोमात्मकं स्निग्धं शुक्लं शीतं स्थिरं सरम् ।
विविक्तं मृदु मृत्सङ्घं प्राणायवनमुत्तमम् ॥
देहस्थावयवक्तेन यत्प्रो भवति देहिनाम् ।
तद्भावाच्च शीर्थन्ते शरीराणि शरीरिणाम् ॥
अभिधातात् क्षयालोपाच्छेकाद्धानाच्छयात् क्षुधः ।
ओजः संक्षीयते ह्येभ्यो धातुग्रहणानिहृतम् ।
तेजः समीरितं तस्मादिभ्वंशयति देहिनः” ॥
इति सूत्रस्थाने । १५ अः । सुश्रुतेनोक्तम् ॥)

ओडवः, ऐं, पञ्चस्वरयुक्तरागः । स तु ऋ-प-वर्जितः ।
घ-ग-म-ध-नि-युक्तः । यथा मल्लारः इति सं-
गीतदामोदरः । (यदुक्तं संगीतरत्नाकरे खरा-
ध्याये जातिप्रकरणे ।

“वान्ति यान्युडवोऽनेति योमोक्तसुडवं बुधैः ।
पञ्चमं तच्च भूतेषु पञ्चसंख्या तदुडवा ।
ओडवी सान्ति येषाञ्च खरास्तेलोडवा मताः” ॥
“ओडवा मताः” इति क्वचित् पाठः ॥ “उडवः
नक्षत्राणि वान्ति यान्ति यस्मिन् इत्युडवं योम,
तच्च भूतेषु पञ्चमम् । तेन पञ्चसङ्ख्या लक्ष्यन्ते ।
ओडवी सङ्ख्या विद्यन्ते येषां खराणां ते ओडवाः
पञ्चखराः” इत्यादिंसिंहभूषणटीका ॥)